

Sygn. akt I 1 C 838/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 grudnia 2016 roku

Sąd Rejonowy w Gdyni

Wydział I Cywilny – Sekcja d.s. rozpoznawanych w postępowaniu uproszczonym

w składzie:

Przewodniczący: SSR Marzanna Stefaniuk-Muczyńska

Protokolant: sek. Magdalena Czapiewska

po rozpoznaniu w dniu 1 grudnia 2016 r. w Gdyni

na rozprawie

sprawy z powództwa: **(...),à r.l. z siedzibą w Luksemburgu**

przeciwko: **A. S.** (poprzednio K.)

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej A. S. na rzecz powoda (...),à r.l. z siedzibą w Luksemburgu kwotę 225 zł 36 gr (dwieście dwadzieścia pięć złotych trzydzieści sześć groszy) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w wysokości odsetek ustawowych od dnia 17 września 2013 r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 85 zł 04 gr (osiemdziesiąt pięć złotych cztery grosze) tytułem zwrotu kosztów procesu;

III. nakazuje zapłacić pozwanej A. S. na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Gdyni kwotę 22 zł 50 gr (dwadzieścia dwa złote pięćdziesiąt groszy) tytułem zwrotu części kosztów sądowych poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Przedmiotowym pozwem powód (...) S.a r.l w L. wystąpił z żądaniem zasądzenia od pozwanej A. S. (poprzednio K.) kwoty 225,36 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 17 września 2013 r. do dnia zapłaty i kosztami procesu.

W uzasadnieniu pozwu podał, że na żądana kwotę składa się należność w wysokości 200 zł wynikająca z noty obciążeniowej wystawionej przez firmę (...) + (...) S.A. w związku z nie zwróceniem przez pozwaną sprzętu należącego do tej firmy oraz skapitalizowane odsetki od tej kwoty wyliczone za okres od 25 września 2012 r. do dnia 16 września 2013 r. w wysokości 25,36 zł. Powód wskazał też, że prawo do wierzytelności nabył na podstawie umowy cesji od firmy (...) + (...) S.A.

Wydany w sprawie w dniu 6 marca 2014 r. w postępowaniu upominawczym nakaz zapłaty pozwana zaskarżyła w drodze sprzeciwu dopiero w dniu 30 maja 2016 r. zarzucając iż nie otrzymała żadnych dokumentów w sprawie, gdyż zostały one wysłane na jej nieaktualny adres. Jednocześnie pozwana podniosła, iż pomimo tego domyśla się czego może dotyczyć rozprawa, dlatego podniosła zarzut przedawnienia.

Wobec uznania dokonanego przednio doręczenia odpisu pozwu oraz nakazu zapłaty za procesowo bezskuteczne Sąd ponowił te czynności. Pozwana dodatkowych zarzutów przeciwko żądaniu pozwu nie zgłosiła.

W odpowiedzi na powyższe powód podtrzymał żądanie pozwu w całości.

Z uwagi na treść art. 505¹ kpc niniejsza sprawa rozpoznawana była w postępowaniu uproszczonym.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 10 września 2012 r. spółka (...) + (...) S.A. w W. wystawiła wobec pozwanej notę obciążeniową w wysokości 200 zł tytułem odszkodowania za niezwrócony sprzęt w postaci terminala cyfrowego SD. Zgodnie z regulaminem, pozwana była zobowiązana do dokonania zwrotu tego sprzętu w terminie jednego miesiąca od dnia rozwiązania umowy.

dowód: nota księgowa nr (...) - k. 15; okoliczności przyznane

W dniu 28 września 2012 r. wierzytelność tę na podstawie umowy przelewu nabył powód.

dowód: umowa przelewu - k.21v; częściowy wykaz wierzytelności do tej umowy - k. 20.

Pozew w niniejszej sprawie został wniesiony w dniu z 17 września 2013 r.

dowód: wydruk akt sprawy Nc-e (...) - k. 2

Sąd zważył, co następuje:

Ustalając powyższy stan faktyczny, jako wiarygodne, Sąd ocenił przedłożone przez powoda dokumenty prywatne, albowiem pozwana dokumentów tych nie kwestionowała. Również w ocenie Sądu brak było podstaw do odmówienia im waloru wiarygodności. Z uwagi na fakt, iż pozwana nie wypowiedziała się co do okoliczności faktycznych wskazanych przez powoda w piśmie procesowym z dnia 9 sierpnia 2016 r. - okoliczności te Sąd uznał za przyznane (art. 230 kpc)

W świetle tak ustalonego stanu faktycznego sprawy Sąd uznał, iż powództwo zasługiwało na uwzględnienie. W procesie niniejszym strona powodowa skutecznie bowiem wykazała, że przysługiwało jej uprawnienie do żądania odszkodowania w wysokości 200 zł za nie dokonanie przez pozwaną zwrotu sprzętu należącego do spółk Canal +Cyfrowy. Podstawę tego roszczenia stanowiły przepisy art. 483-485 kc. Art. 483 §1 kc przewiduje bowiem możliwość zastrzeżenia w umowie, że naprawienie szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania niepieniężnego nastąpi przez zapłatę określonej sumy (kara umowna). Z kolei w art. 484 §1 kc ustawodawca wskazał, że w razie niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania kara umowna należy się wierzycielowi w zastrzeżonej na ten wypadek wysokości bez względu na wysokość poniesionej szkody.

Jak już wyżej wskazano, pozwana nie kwestionowała twierdzeń powoda o faktach, ani przedstawionych przez niego dokumentów. Obrona pozwanej ograniczyła się do zgłoszenia zarzutu przedawnienia. Zarzut ten Sąd uznał jednakże za chybiony. Dochodzona pozwem wierzytelność stała się bowiem wymagalna w dniu 10 września 2012 r., zaś pozew w niniejszej sprawie został wniesiony do Sądu w dniu 17 września 2013 r. Czynność ta spowodowała przerwę biegu przedawnienia (vide art. 123 §1 pkt 1 kc). Przedawnienie to nie rozpoczęło zaś biegu na nowo, z uwagi na dotychczasowy brak zakończenia postępowania sądowego.

Z powyższych względów Sąd przyznał stronie powodowej w punkcie I wyroku naliczoną przez pierwotnego wierzyciela kwotę 200 zł z tytułu kary umownej za niezwrócony przez pozwaną sprzęt wraz z sumą skapitalizowanych odsetek w łącznej kwocie 25,35 zł, wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu (należnymi na podstawie art. 481 kc). Legitymacja czynna powoda została ustalona z uwzględnieniem przepisu art. 509 §1 i 2 kc, który stanowi, iż wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się

to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania; wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki.

W konsekwencji pozwana, jako strona spór przegrywająca, została obciążona obowiązkiem zwrotu powstałych w sprawie kosztów procesu, czego skutkiem było zasądzenie na rzecz powoda kwoty 85,04 zł, na którą składał się zwrot kosztów zastępstwa procesowego reprezentującego go pełnomocnika będącego radcą prawnym (w wysokości 60 zł), zwrot czwartej części uiszczonej przez powoda opłaty od pozwu (7,5 zł) oraz wydatków poniesionych w związku z uiszczeniem opłaty manipulacyjnej - opłaty operatora płatności eCard w postępowaniu elektronicznym (0,54 zł) i złożeniem do akt sprawy dokumentu pełnomocnictwa procesowego (17 zł). Orzeczenie w tym zakresie wydano na podstawie art. 98 kpc i 99 kpc oraz art. 108 kpc. Wysokość kosztów zastępstwa procesowego ustalono zgodnie z brzmieniem §6 pkt. 1 rozp. Ministra Sprawiedliwości z dnia z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu w brzemieniu obowiązującym w dacie wniesienia pozwu w niniejszej sprawie (tekst jednolity wynikający z obwieszczenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 25 lutego 2013 r.)

W pkt. III wyroku, z uwagi na dokonanie przez Sąd w toku sprawy zwrotu na rzecz powoda 3/4 uiszczonej przez niego opłaty od pozwu (dowód zwrotu tej należności - k. 44 akt sprawy) należność tę Sąd nakazał zapłacić pozwanej na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Gdyni. (art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych)

SSR Marzanna Stefaniuk - Muczyńska

ZARZĄDZENIE

1. odnotować w repertorium C i w kontrolce uzasadnień;
2. odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi powoda;
3. akta przedłożyć z wpływem lub po 21 dniach.

G., dnia 19.12.2016 r.